

SLOVANSKO-PITAGOREJSKA
KATEDRA ZA RAZVOJ ZAVESTI
IN HARMONIZIRANJE Z ZVOKOM

ANSAMBL ZA STARO MEDITATIVNO
GLASBO IN OŽIVLJANJE SPIRITUALNIH
ZDRAVILNIH ZVOKOV KULTUR SVETA

**RAZMIŠLJANJA PO PROMOCIJSKEM KONCERTU ANSAMBLA VEDUN
OB IZIDU NOVIH ZGOŠČENK**

POJOČE IN DUHOVNE VEZI SLOVANOV IN SLOVENCEV S SVETOM

Z UREJAJOČIMI IN ZDRAVILNIMI ZVOKI NAŠIH PREDNIKOV

CD1 – SLOVANSKO IN STAROSLOVENSKO ZVOČNO PREDIVO

CD2 – SLOVANSKI MELOS V ZVOČNIH PODOBAH SVETA

POSNETO (V JESENI 2015) OB 45. LETNICI ETNOMUZIKOLOŠKEGA DELOVANJA
DR. MIRE OMERZEL - MIRIT

glasbeniki-svečeniki-zdravilci: **Mira Omerzel - Mirit, Tine Omerzel Terlep,
Mojka Žagar, Igor Meglič, Polona Kuret**

slavnostni govornik: **Janko Rožič**

v torek, 29. novembra 2016 ob 19.30 v Cekinovem gradu v Ljubljani

Oba CD-ja je mogoče poslušati na YouTube kanalu: <https://www.youtube.com/user/ansambelVEDUN>

CD1: <https://www.youtube.com/watch?v=JSZBkt-DftI>; CD2: <https://www.youtube.com/watch?v=5TCo9QuWQxM>

Na nosilcih zvoka je izšel nov projekt ansambla Vedun. Dve novi in prav posebni zgoščenki sta bili darovani ljudem: ena s **slovanskimi zvoki**, druga s **tujerodnimi melosi**. Oba CD-ja, ki sta bila posneta jeseni 2015 v Cekinovem gradu in na gradu Turjak, predstavljata **vrh ali žetev 45-letnega ustvarjanja dr. Mire Omerzel - Mirit in 38 let dela glasbenikov ansambla Vedun**: poleg Mirinega ustvarjanja še **Tineta Omerzel Terlep, Mojke Žagar, Polone Kuret in Igorja Megliča**. **Krogotok ustvarjanja** se nekako **sklepa** in hkrati **dopolnjuje**. V **koncertno obredovanje** z zvočnimi slikami, ki so jih (kot vedno) **sproti** prejemale oziroma **kanalizirali glasbeniki v transcendentalni zavesti** ali v šamanskem transu z izredno močjo urejanja in uglaševanja, so bile vtikane tudi **ljudske in svete pesmi različnih kultur**. Ta zvočna preja je navdušila nabito polno dvorano v Cekinovem gradu (v Muzeju novejši zgodovine). Tudi preddverje je bilo povsem zasedeno. **Opravičujemo se** vsem, ki zaradi prenatrpanosti muzejske dvorane, niso mogli na prizorišče in so **ostali pred vrati**.

Zazvenelo je več kot **60 glasbil** iz različnih **kultur sveta**, pa seveda tudi pozabljena **slovanska in staroslovenska glasbila in zvočila**. **Glasovi** pa so se, kot vedno, oglašali na poseben način, v **starodavnih izraznih načinih in v pozabljenih zvočnih praksah**. Slovanske in tujerodne zvočne podobe so zvenele in **uglaševale prisotne v svojevrstnih zvočnih slikah različnih glasbenih jezikov** ter polnile prostor in ljudi. **Energijsko (terapevtsko) delovanje glasbenikov-svečnikov-zdravilcev** ansambla Vedun je iz minute v minuto podarjalo močnejšo in vselej drugačno **polnino zvoka** ter ljudem poleg posebnega glasbenega doživetja poklanjalo tudi **urejajoče »note« pestrih in zanimivih glasbenih izraznih načinov slovanskih in planetarnih prednikov**. Slavnostne zvočne podobe so se dotikale poslušalcev, jih božale in navdihovale, pa tudi razstavljale slabo, če je bilo potrebno. Nagovarjale so **nadčutne ravni zavesti**; **da nikdar ne bi pozabili čudovita duhovna spoznanja in zvočne prakse številnih razsvetljenih prednikov oziroma modrih glasbenikov in dostojanstvenikov minulih dob**. Ti so bili pred stoletji in tisočletji mnogo **modrejši** od današnjega človeka, usmerjenega predvsem v materialni svet in vidno. Slušne **civilizacije** pred nami živečih, **ki so znale prisluškovati** pretanjenim valovanjem življenja in poslušati drug drugega,

so žal že davno izgubile veljavo. **A Mirit jih že desetletja obuja** tako v ansamblu Vedun kot v okviru predavanj in tečajev njene duhovne šole – katedre Veduna.

Znanstvenica, umetnica in zdravilka (medij) Mirit ob tem slavu razmišlja takole: »Čas je, da se povrnejo **Milina, duhovna modrost in blagostanje preteklosti**, ki se v **blagodejnih zvočnih orodjih ponovno razkrivajo tudi dandanes živečim**; tudi tistim, ki **želijo od življenja kaj več** kot le kopico informacij, brezčutnega trgovanja in nesprejemanja, pa medsosedskih prepиров in vojn. **Tistim, ki si želijo izpolnjenosti in miru**. Njim so namenjeni **zvoki ansambla Vedun** oziroma muziciranje glasbenikov, **mojstrov zvoka – Veduncev** (po slovansko in staroslovensko). **Glasbeniki svečeniki** ansambla Vedun se tako na tečajih kot na koncertih z zvočno igro **dvigujejo po osi zavesti**. **Prehajamo skozi različne razsežnosti bivanja – od telesa do duše in Vira življenja, od snovnega do nesnovnega** in Kozmičnega. V skoraj **pol stoletja** dolgem delovanju se je tudi v ansamblu kalilo pozabljeno **staro znanje**, ki je dandanes žal odrinjeno, razvrednoteno ali pozabljeno. Skupaj z glasbeniki ansambla Vedun nam je

uspelo to znanje obuditi in ga postaviti na oder, **nazaj med ljudi**. Moja raziskovanja so dobila krila, **teorija pa se je tako prelila v čudotvorno prakso.**« Mirit v vseh svojih delih **združuje teorijo in prakso, znanost in umetnost, duhovnost in izročilo prednikov**. Vse se sestavlja v **nedeljivo celoto**. V **novu**, ki je hkrati **staro tisočletja!** To oživljanje se sestavlja v svojevrsten **dragulj, ki plemeniti tudi muziciranje ansambla Vedun** in s tem tudi **poslušalce**.

Naklonjeno in lepo je bilo spontano **uvodno razmišljanje** slavnostnega govornca, arhitekta in filozofa **Janka Rožiča** (objavljeno bo posebej), v katerem se je **Mirit zahvalil za dolgoletno raziskovalno delo, oživljanje slovenskega in tujerodnega zvočnega izročila**, pa za njena številna dela – plošče, knjige, delavnice..., **prežete z duhovnimi izražaji**. Njegove misli so uvedle koncertno slavje. Janko Rožič je pridal tudi svoje misli k celjenju slovanske duše: **zdraviti ali celiti pomeni biti cel**, pravi.

Zatem so sledile **Mirine uvodne besede**, ki so presenetile mnoge. Najavila je namreč **konec »maratona razsvetljenja«**, ki ga je s svojimi glasbenimi sodelavci zastavila **v letu osamosvojitve Slovenije (1991)**.

Od takrat do danes je minilo **25 let** (četrt stoletja torej!): v tem obdobju je ansambel **Trutamora Slovenica**/kasneje **Vedun** pripravil Slovincem številne **gratis koncerte**, ki so pomagali mnogim pri **duhovni rasti in izslištati sebe**. **Slišati glas Slovenstva. Glas slovenske dežele in duše**. Mirit in Vedunci so tako s koncerti, **od leta 2004** dalje pa še z vsakoletnim odpiranjem »**kozmično-zemeljskih mostov**« za **Slovenijo (in svet!)**, še zlasti pa **v času enakonočij in sončnih obratov**, pomagali širiti ljudem **zavest in zavedanje**. Polnino duha. Maraton razsvetljenja, podarjen slovenskemu življu v pol stoletja dolgem obdobju, se je s tem slavnostnim koncertom torej končal. **Dobrih 25 let zastonjskih prebudniških koncertov za obče dobro mora zadostovati**, pravi Mirit. **Napravili smo, kar smo v omenjenem obdobju in na vsakem dogodku oziroma Veduna koncertu za ljudi morali in zmogli**.

Mirit, ki je bila tudi med prvimi povojnimi duhovnimi učitelji v Sloveniji, je z glasbeniki ansambla **Trutamora Slovenica/Vedun** pogosto delovala v **različnih dobrodelnih akcijah** tako za ljudi kot živali kot za **planet Zemljo**. A med najpomembnejšimi akcijami so bile zagotovo tiste, ki so **razširjale ljudem zavest ali duha**. Le s širjenjem v **tolerantnejša in sočutnejša** obzorja lahko ljudje **spreminjajo svet**. Na bolje, seveda. **Najprej** pa velja spremeniti ali izpolniti oziroma **razsvetliti sebe**. **Planetarne kulture** **uglašene z Zemljo, vesoljem in naravo, učijo, da se tako »prepeva« ali póje svet** oziroma **ustvarja ravnovesje in blagodejno trenutnost**. Vse kar imamo ali živimo. Tako uči glasbenica in duhovna

učiteljica ter kozmična kirurginja Mirit ter pristavlja, da je pred nami leto **2017, leto velike duhovne preobrazbe**. V tem letu bo moral vsakdo izpeljati številne **osebne in življenjske spremembe**. Še zlasti tiste, ki pritiskajo in nagovarjajo ljudi že leta. **Veliko planetarno spreminjanje**, ki se je s posebno vnemo in podpirajočo energijo pričelo še zlasti **po letu 2000**, se bo v veliki meri preneslo **na osebno raven**. **V osebno odgovornost – za vse in vsako živo bitje na Zemlji**. Vsakdo naj bi speljal svoj **osebni maraton**, da se bo **evolucija človeštva končno pričela prevešati v NOVO in BOLJŠE**. **V DUHOVNO ŠIRŠE** ali zrelejše, **strpnejše in vrednejše so-bivanje**.

Mirit je na promocijskem koncertu, ki je bil hkrati tudi **posebno slavje ob dokončevanju dolgoletnega ustvarjalnega kroga in maratona**, naglasila, da **Vedunovi koncerti nikakor niso običajni koncertni dogodki**; so svojevrstna **zvočna obredja in terapije oziroma kozmično-zemeljska zvočno-energijska kirurgija**, v katerih vsakdo dobi, kar potrebuje. **Prisotni po koncertu (in tudi tokrat je bilo tako) vselej poročajo o čudežnih ozdravitvah in izginjanju trenutnih težav**. Povedala je tudi, da se z **Mojko počasi umikata z velikih koncertnih odrov z množico glasbil**, ki so zelo **naporni**. Čas je, da **Mirit (po 46. letih) in Mojka (po 28. letih) zaustavita svoje več desetletno zelo angažirano glasbeno in terapevtsko delovanje**. Mirit poleg tega še tedensko pripravlja tečaje **o duhovnih modrostih kultur sveta** ter opravlja kozmične kirurgije in zdravljenja. Naporno ji je in tudi vse bolj odveč še zlasti organiziranje koncertov ter drugih dogodkov. Čas je, da obe – Mirit in Mojka – končno zadihata mirnejše. Mirit pa se želi tudi bolj posvetiti pisanju in dokončanju njenih knjig. To jo trenutno zelo vabi, pravi.

Mirin sin **Tine**, čigar staž delovanja je prav tako že zelo dolg (**30 let**, pri 35. letih starosti) se je v teh treh desetletjih že skalil ne samo v **mojstra glasbenika**, temveč tudi v odličnega **zdravilca-kirurga** ter dobrega organizatorja (oh, ja, v Sloveniji žal ni pravih menedžerjev za tovrstno delo, čeprav bi bili zelo dobrodošli!). Mirit – »ansambelska mama«
pojasnjuje, da ansambel **Vedun nikamor »ne paše«**. **V noben predal** ga ni mogoče stlačiti: ne med klasične

glasbenike, ne med ansamble za staro glasbo, še manj med nekakšne zabavnjake ali popularneže ali novodobna (new age) glasbena prizadevanja, ki so pogosto zelo siromašna. Tudi novodobni duhovni predalčki jih ne dosegajo. **Vedunci gredo svojo pot! Po svojih lastnih vzorcih oživljanja starih modrosti ter glasbenih jezikov**. In pri tem ima tudi **vsako glasbilo, na katerega igrajo, svojo zanimivo zgodbo**. Mnoga so prišla v Mirino zbirko na prav poseben način. A o tem več v Mirini novi knjigi **»Od glasbenika do medija«**.

»Stanovski kolegi (etnologi, muzikologi) so me označili za **samohodko**. In s tem samohodstvom oziroma **iskanjem lastnih poti po svoji vesti in zavesti** sem nekako »okužila« tudi mlade Vedunove glasbenike. A koncert s tako **množico glasbil** (običajno vsaj 50 in več) je **teško izpeljati**. Je **prenaporno!** **Maraton za planet Zemljo in Slovenijo se sicer sedaj končuje**. Odpirajo pa se **nova vrata in drugačna** v Vedunovem ustvarjanju. A ljudje me bodo lahko še slišali igrati v družbi mladih Veduncev **na zdravilnih seansah** oziroma **na kirurgijah in na mojih tečajih** (na intenzivih, kozmičnih iniciacijah, vikend tečajih, suhih postih...). A od sedaj dalje bo za vsako muziciranje izbrano **le manjše število glasbil**. Organizacijo dogodkov za javnost in **koncertno štafeto palico** pa bom **predala mladim članom ansambla Vedun**. Upam, da jim ne bo **nikdar zmanjkalo moči, volje in energije** za nadaljevanje začetega dela. Da bodo zavihali rokave ter **ponesli Vedunov zdraviteljski glas** in zvoke čutnosti in nadčutnosti **slovanske duše po svetu,**« pravi Mirit.

Tinetu in Igorju je **»mama Vedunka«**, kot Mirit imenujejo nekateri tečajniki in ozdravljeni, po koncertu podarila tkane nadrokavičnike: da ju **nikdar ne bi zeblo** v roke v običajno premrzlih dvoranah, pa v hladu dandanašnjega velikega **razkulturjenja**. Mojki in Poloni je darovala klekljana **cvetova z zlatimi nitkami**, da nikdar ne bi pozabili na namen in **cilj** človekovega potovanja; na **zlati cvet (ali jabolko) prebujene polnine zavesti**.

»Ves čas so se mi med prepevanjem in igranjem, na ekranu zavesti in **notranjega vida ter zaznav, utrinjale misli in podobe iz minulih ustvarjalnih desetletij**, pa na izredno **domiselna glasbila prednikov z vseh celin, ki so morala vselej zveneti z Zemljo, zvezdami, planeti in Virom življenja**. Tu in tam sem skoraj pozabila, da sem na odru. Da igram in pojem ter za povrhu še razlagam. Tako včasih nastane prav zanimiva **večplastna situacija**. Igraš in poješ **v transcendentalnem stanju zavesti**, hkrati pa ti **tišino uma** preplavljajo neobičajne misli. Govorim o tako imenovani **ustvarjalni kozmični zavesti**. Pa kako **šegave** so bile te misli! Da, dogodki iz preteklosti znajo biti iz perspektive razširjene zavesti prav **hudomušni**. Prisilijo te v smeh«, pridaja Mirit, »zaveš se, da je bilo prav vse, kar se je dogajalo v življenju in na odru **zelo lepo in dobrodošlo**, četudi pogosto zelo **težko**. A bilo je natanko tako, kot je moralo biti (le

nenaklonjenih zavistnežev bi lahko bilo manj, pa bi bilo velikokrat lažje, naši blagodejni zvoki pa bi dosegli več ljudi). **V raznovrstnih spoznanjih se prepletajo minula izkustva in občutki. Zvočne podobe zaupanega poslanstva in težko doumljivega izvornega Načrta.**«

Mirit razlaga, »da ansambel nosi zelo zanimivo ime, nekdanj silno čislano in spoštovano, pri Slovencih pa že pozabljeno. Beseda **Vedun** namreč v vseh slovanskih kulturah (vse tja do oddaljene Sibirije) označuje **mojstra glasbenika**; mojstra, ki mora posedovati tudi **obsežno in zapriseženo duhovno znanje ter mora biti svečenik in zdravilec** hkrati, pogosto pa tudi **duhovni vodja** svojega občestva. Mojster Vedun ali mojstrica Vedunja mora **razumeti in obvladovati naš pojavni (frekvenčno-zvočni) svet, jezdit na valovih zvoka ter trajno živeti sočutje razprte duše**. Znati mora uporabljati posamezne frekvence

(zvoke, tone, ritme, tišino...). Stari Slovani so mojstra Veduna običajno poslali v prve bojne vrste, ko so se bojevali za svojo domovino. Ali še bolje: mojster Vedun ali mojstrica Vedunja je moral-a znati tudi zaustaviti ali preprečiti boj. S čim? Z energijo in svetlobo zvoka ter duha. Naj bo ponovno tako! In tako tudi bo, če le bodo ljudje dovolili.«

Na koncu se je v imenu tečajnikov šole Veduna Mirit zahvalila za njeno učenje in za vsa njena dela, knjige in oddaje, za njeno potrpežljivo vodstvo tečajnikov in poslušalcev skozi potrebno urejanje in spreminjanje – prof. dr. Nives Lenassi. Govornica je želela tudi vedeti, kakšne bodo v prihodnje spremembe v delovanju ansambla in šole Veduna. Mirit je povedala, da je bil to zadnji koncert s tako kar težko obvladljivo množico glasbil in da se odpirajo povsem nova ustvarjalna vrata. Morda tudi lažje poti v novo, a vseeno pestre in bogate. Pustimo se presenetiti.

V napornemu glasbenemu ustvarjanju (kanaliziranju) in skakanju iz glasbila na glasbilo, zapete in govorne besede, Mirit in glasbeniki poskušajo igrati in prepevati kar se da profesionalno oziroma kvalitetno. Mirit pa pri tem, tudi »rentgenizira«, **energijsko ureja** in **zdravi** vse prisotne. Težko si je to predstavljati, kaj šele izvajati. Morebitne **bolečine v prisotnih izginjajo**, ljudje dobivajo prepotrebne **uide za življenje**, se **sproščajo in polnijo z Univerzalno kozmično vseživljenjsko energijo**.

Tudi učiteljica **Jožica Kačar** iz vasi **Sorice** pod Ratitovcem, kjer Mirit v 300 let stari hiši občasno živi z družino že 30 let, se je zahvalila Mirit za njeno delo. Tokrat še posebej za njeno **razstavo o soriški arhitekturi na 15. panojih**. Mirit je morala priti iz mesta v njihovo vas, da jim je pokazala arhitekturne in življenjske lepote in vrednote, je povedala Jožica Kačar ter poudarila, da so že mnoge hiše ali lepi detajli s hiš v Sorici in v okoliških vaseh žal že izginiti. Na srečo so ostale Mirine fotografije. Sedaj pa je njen sin, **Gašper Kačar** vse te fotografije uredil v lično knjigo. Eno je Jožica po koncertu podarila Mirit, druga je ostala v vaški knjižnici (izdelani sta bili le dve knjigi).

Mirit pa o tem pripoveduje takole: »Sorica me je očarala. Že v prvem letu mojega bivanja tamkaj sem posnela 120 filmov v tej vasi in okolici. Arhitektura me je poleg glasbil še posebej zanimala. Nato sem pripravila v vaškem kulturnem domu razstavo, fotografije pa podarila vaški šoli. Ko so si vaščani ogledali razstavo, so me zvedavo spraševali, **le kje so ti lepi detajli**, ki so bili izpostavljeni na razstavljenih fotografijah v Sorici v letih **1987 in 1988**? Pa sem jim odgovorila: **na vaši hiši, vendar!**« Kaj res?

»Da, kaj res? Nekaj podobnega se godi **tudi z zvočnimi koreninami Slovenstva** (a mednje zagotovo ne sodi narodno-zabavna glasba ali katerakoli druga zabavna glasba!). Dedovan **praspomin slovanske in starslovenske kulturne in zvočne hiše nosimo v sebi, v svoji duši**, a ga najpogosteje **ne vidimo, ne prepoznamo, ne slišimo...!** Žal. In škoda. A le, **če jih bomo poznali in ohranili v svojem spominu, bomo vedeli, kdo smo, ter ohranili lastno samobitnost in kulturo.** Le tedaj bomo sposobni **jezdit na valovih časa**, v toku potrebnega spreminjanja! Naj bo tako!«

O vsem tem pójejo in **pričajo** tudi zvoki ter pesmi **novih zgoščenk**. Modri ustvarjalci in **glasbeniki-zdravilci** minulih dob so že davno **potonili v pozabo**. Na ravneh nadčutne zavesti (v Polju vseh polj) pa ostane trajno odtisnjeno. **A kar je vredno, se prej ko slej vrne. Zopet se povrne v zavest tistih, ki lahko slišijo in izslišijo.** In sem sodijo medij Mirit in njeni zvočni terapevti – **Vedunci**.

»Ne pozabimo, da **vsí ustvarjamo svet, v katerem živimo**. Kulturo gradimo ljudje in prav vsakdo je pomemben. Ves čas **skupaj ustvarjamo trenutnost, življenjsko bogastvo ali siromaštvo. Izgovorov za nedejavnost ni! Odgovornosti ne moremo prelagati na druge! Vsak premik v človekovi zavesti obogati narodovo dušo in prida kamenček h evoluciji vseh ljudi na Zemlji!** Velja se potruditi«, razmišlja Mirit in pristavlja: **»Z vrha osi zavesti ali z vrha krošnje slovanskega svetega drevesa oziroma svete gore, je življenje neskončna Milost, Milina in radost, ki jo izpričujejo tudi opojni Vedunovi zvoki, zvočne podobe preteklosti v trenutnosti ter gradijo upanje in zaupanje v prihodnost.** V širše, ljubeznivejše, boljše...« In to **opojno radost** so na torkovem slavnostnem koncertu začutili mnogi.

Mirit, Tine in Ana
za Katedro Veduna
ansambel Vedun

UVODNI GOVOR JANKA ROŽIČA

Hvala za besedo, hvala za povabilo. Kaj lahko človek reče ob taki ustvarjalni poti, kakor jo je prehodila Mira Omerzel – Mirit? 45 let znanstvenega etnomuzikološkega proučevanja, 38 let delovanja ansambla Trutamora Slovenica, 20 let duhovnih in energijskih raziskav in še bi lahko naštevali gola dejstva, letnice in obletnice. Če pogledamo bero tudi s strani rezultatov – 50 znanstveno raziskovalnih študij, več kot 20 zgoščenk, 8 izdanih in 20 napisanih a še neizdanih knjig – pa se lahko še bolj čudimo. Ob vseh napisanih so najmočnejše knjige, kakor reče Bela Hamvas, tiste še nenapisane. In ravno v teh se knjiga najbolj približa glasbi, ob kateri beseda velikokrat umolkne ali zajecja. Glasba v vseh svojih razsežnostih je področje, ki je Miri in ansambloma Trutamora Slovenica in Vedunu, ki sta sedaj združena pod enim samim imenom (Vedun), najbližja. Torej glas, ki je bil, ki je in ki kot glas bo, ker vzpostavlja glasbo. Zaklad, ki ste ga dvignili iz pozabe, potem, ko so ga prvi zapisovalci ljudskega izročila uspeli zapisati, ste rekonstruirali in s posnetki dejansko utelesili v živo, tukaj in sedaj, za vse čase tudi v prostoru, ne samo na avdio-video posnetkih. Mnoge od teh pesmi je Mira sama našla in zabeležila med ljudmi. Na terenu. Poleg tega je otela pozabi številna stara glasbila, ki bi sicer brez njenega raziskovanja in obujanja za vedno ostala zanamcem nepoznana. Pa tudi zvočnost slovenskih pokrajin v odmevu zgodovine in zvoke prvih začetkov ste ovekovečili, da ostajajo večno živi in omogočajo vedno novim generacijam, da se približajo ne samo glasu, temveč ključnemu duhu izročila in samospoznanju lastnih korenin.

Toda Mira je že z vpisom na študij muzikologije in etnologije odprla novo smer raziskovanja – etnomuzikološko preučevanje oziroma znanost. Ni ji bilo dovolj, da je oživila zvočno bogastvo pokrajin celega naroda, čeprav že to morda presega razsežnosti enega človeškega življenja. Njeno iskanje in radovednost, tista prava radost vednosti, je šla globlje, višje in širše v svet. Prebila se je tudi skozi glasbene in duhovne tradicije mnogih drugih kultur. Na pester umetniški in znanstveni način je nadgradila tisto, kar je morda med prvimi že na začetku 60 let zelo lepo zaslužil in zapisal Edvard Kocbek v svoji pesmi Lipicanci: »Spomni se otrok, kako skrivnostno sta spojena narava in zgodovina sveta, in kako različna je vzmet duha pri slehernem ljudstvu na Zemlji.« Ravno kulture in njihova raznolikost, ki je ne morejo nadomestiti razni »multikulti« ali drugi kulturi, naj bodo še tako oglaševani, nas lahko približajo ne samo drugim, temveč tudi sebi. Istovetnost je pomembna, vendar tudi raznolikost, različnost in razločnost poglobljajo našo lastno kulturo, notranjo in zunanjo, srčno in narodovo. Kajti nič nas ne družijo bolj, kakor drugi in drugo; od tod se v slovenščini napajata tudi družba in družina. In ravno to je tisto, kar nas bogati in nam omogoča, da v svetu kakršen je, iz obdobja spopada civilizacij, morda vendarle preidemo v območje sožitja kultur.

Naša univerzalna civilizacija, kakor radi rečemo, se je menda začela v renesansi, čeprav je v biti neprimerno globlja in starejša, zato nekateri civilizacijski vzorci še vedno delujejo plitvo. Iz projekcij, kar perspektiva vsekakor je, se v današnjem času rojevajo projekti, iz projektov letijo včasih še bolj čudni projektili. Na žalost projektili vse prevečkrat uničijo cilj, na katerega so usmerjeni. To pa, da je protislovje še večje, ni več perspektivno. Stara modrost pravi, da se na poti ob znakih in znamenjih, s preizkušnjami in izkušnjami učimo, in cilj, ki ga dosežemo, s tem tudi obogatimo. Prava metodologija v starogrškem pomenu, kjer je meta na eni strani cilj in meja, hodos pa pot - slovenska beseda hoditi je izpeljana iz nje - je pravzaprav preseganje meje na poti do cilja ter hkrati obogatitev cilja z izkušnjo, v kateri se v celoti zopet prepozna naša možnost kot zmožnost. Mira nas je s svojo duhovno globino, z izjemnim poslušanjem, točnostjo in pretočnostjo v svetu, v katerem se sicer občestvo bolj oglašuje kakor uglašuje, ne samo obogatila, temveč nas je tudi zavezala, da sami premislimo svoje mesto (v svetu) in na podoben

način izstopimo iz območja oglaševanja in pasivnega potrošništva ter se kot aktivni ustvarjalci napotimo na pot uglaševanja.

Mira vem, da ne maraš, da te hvalimo, vendar se Tebi in vsem Tvojim, ki te spremljajo na tej ustvarjalni poti in te podpirajo pri uresničevanju tvojih vizij, lahko predvsem zahvalim: najprej za vse tisto, kar je najbolj slišno in vidno – za oživitev in podaljšano živost slovenske ljudske glasbe, za zvočnost slovenskih pokrajin in slovenske duše, kakor govorijo že naslovi tvojih del, ter tudi za tisto manj razvidno, za sozvočnost duhovnih tradicij, v katerih si prekalila tudi našo lastno kulturo. Tudi osebno bi se ti rad javno zahvalil za dve drobni dejanji, ki pa sta v ključnih trenutkih veliko pomenili: za uglasitev, s katero si pomagala pri reševanju izjemne doline Save Dolinke med Vrbo in Bledom in tudi pri odprtju Hostla Celice na Metelkovi v Ljubljani.

Na podobno raziskovalno in ustvarjalno popotovanje doma in po svetu se ni odpravilo veliko ljudi. Pri nas morda le še Janez Svetina, ki je odšel daleč na vzhod, na Koromandelsko obalo v Indijo. In ko se je po 15 letih vrnil, je s prevodi, znanjem in knjigami vzpostavil pogoje za duhovno rast posameznika ter postavil temelje za kulturno in duhovno bogato (slovensko) družbo 21. stoletja. V Evropi se je samotni madžarski modrec Bela Hamvas naučil petnajst jezikov, da se je lahko približal vsem tistim tradicijam, ki še niso bile prevedene v madžarski jezik. Skozi prevajanje originalov je poglobil svoje védenje in s stališča človeka 20. stoletja napisal nekaj izjemnih pričevanj ter vzpostavil stik tudi z najstarejšimi in najglobljimi izkušnjami človeštva. Tvoje raziskovanje in delovanje presega meje, ki jih dejansko postavljajo in predstavljajo jeziki. To preseganje ustvarjaš z glasbenimi jeziki in dragocenimi (povečini že pozabljenimi) glasbenimi praksami, z govorjeno in pisano besedo, pa z mislijo ter z energijo svetlobe. Upam in zaupam, da boš s svojim posluhom še dolgo lahko odpirala prostranstva, skozi katera se razpira celota, ki nas vedno znova lahko le celi. Hvala!

MISLI OBISKOVALCEV PO KONCERTU

MOJ POKLON

Pozdravljeni vsi in vsak posebej!

Hvala za sinočnje nepozabno doživetje.

Vaše igranje sem doživela kot molitev za Slovenijo, svet, Zemljo, kot globoko spoštovanje tradiciji, prednikom in kot vabilo k sodelovanju.

In koncert sem zapuščala presunjena in radostna hkrati. Z zavedanjem, da se je zgodilo nekaj pomembnega, enkratnega, neponovljivega, hvaležna, da sem bila lahko del tega.

Hvala!

S spoštovanjem,

Janja Rihberger

TRANSCENDENCA ZAVESTI IN ZVOKA – VČERAJŠNJI KONCERT – ZVOČNA KIRURGIJA

Lepo pozdravljeni.

Najprej bi se vam rada iz srca zahvalila za včerajšnje doživetje, ki sem ga prejela z vašim koncertom. Sama glasba je bila čudovita, energija pa čisto onkraj časa in prostora. Hvala za potovanje, ki mi bo za vedno ostalo v lepem spominu, za korak, ki ste mi ga pomagali doseči v takšnem času.

Obiskala sem drugi svet in nekako sem ves čas v zavedanju z njim... Končno sem našla Pravo zame, tisto, kar sem iskala toliko časa...

Hvala.

Mojca Cej

Draga Mojka,

hvala, hvala tebi in ansamblu za mogočno doživetje včeraj zvečer. Mora me (še) ni tlačila, imam pa danes dan pomembnih uvidov in velikega miru.

Lep, sončen, počitka poln dan in na svidenje jutri.

Jana Lavtižar

Pozdravljena Mirit!

Hvala tebi in ostalim v ansamblu za izjemen koncert, ki je bil hkrati tudi kirurgija. V dvorani je bila izjemna energija. Tekla je skozi telo in ga polnila. To je bila energija, ob kateri mi je prišla misel - ne sekiraj se; deluj (ter končno opustim probleme iz službe).

Hvala, hvala, hvala.

Dušanka Torkar

Music, the most powerful media, channels the cosmic energy from the universe to human. Listening to the ensemble Vedun, brings exactly this phenomenon in its maximum effective way to our mind and soul.

Dan Zhu

KONCERT

Pozdravljena Mirit (Tavševa po Soriško)!

Hvala, hvala, hvala za ta čudovit in ganljiv koncert. Glede na energijo, ki si jo Mirit oddajala, verjetno ni bil zadnji..

Ta izraz sinhrousoda iz Karune Vedunove VII mi je všeč.

Nikolaj Torkar

Zdravo,

pred enim mesecem sem čutila radost, ko sem pomislila na koncert. Celo pot (iz Maribora do Ljubljane) sem čistila negativne občutke in to vsaj do tiste mere, da sem lahko v Cekinov grad vstopila z bolj pozitivnimi čustvi in ne destruktivnimi.

Na samem koncertu sem pred začetkom imela občutek, kot da sem priklopljena na električni tok... Ves dan pred koncertom sem bila utrujena in zaspana (se je že dogajalo).

Hvala, hvala, hvala,

objem,

Mirna Polanec

Moram povedati, da so v dneh po koncertu epileptični napadi izginili!

Zvonimira

Med koncertom sem imela občutek, da bo pričel padati izpod stropa materializirani prah vibuti, tako močne energije so bile prisotne.

Erika

KONCERTNO ZDRAVLJENJE

Draga Mirit,

moja rama je danes 70% bolje. To izboljšanje si napovedala že pred koncertom. Sredi noči je bolečina izginila v hipu. Če mirujem, je ni več, če premikam roko, pa še malo, tako da sem previdna. Vemo pa že, da je energija inteligentna, zato je vseeno najprej uredila nekaj drugega (rodila). Najprej se je toplota, zelo posebna toplota nenavadne kvalitete ustavila tu. Rama je bila v drugem planu (nato se je zdravila še rama).

Neskončno hvaležna Dunja Škofic

Nepojmljivo in neubesedljivo! Hvala za super koncert!

Ivan

Izjemno lep koncert, zelo pester, barvit, res, vse energije sveta so združene v celoto, zelo harmonično celoto, ki nekako poje in prinaša sporočila preko vseh civilizacij na svetu - v sedanosti, preteklosti in v prihodnosti.

Andrej Detela

Draga »mama« Mira - Mirit,

še zdaj mi v glavi odmevajo nezemeljske melodije, ki si/ste jih z ansamblom Vedun vódeno izvajali na promocijskem koncertu, v torek, 29.11. v Cekinovem gradu. Melodije Slovanov ter drugih kultur so se prepletale po meni, me urejale, zdravile in poživljale. Ponesle so me v druge svetove, pozabila sem na utrujenost in zaskrbljenost. Moj um se je ustavil in se sestavil na novo (kot da sem se prerodila); napolnila sem se z novo energijo in vame je posijal nov žarek. Čutim, da prihaja nekaj novega in povsem drugačnega. Prihaja nov čas...

Pred koncertom sem imela močne reakcije. Bilo mi je tako slabo, da sem dvakrat bruhala in se spopadala z diarejo. A takoj, ko se je pričel koncert, sem začutila val ljubezni, podpore (da sem lahko dobro opravila fotografiranje koncerta) in vse slabosti, zaskrbljenost, strah, stres so izginile. Prišla je pomirjenost in osredotočenost, jasnost.

Za povrhu pa je izginila, se odtrgala, moja dolgoletna in trdovratna prijateljica – bradavica na roki. Neštetokrat sem jo poskušala odstraniti s tekočim dušikom, lekarniškimi pripravki, z alternativnimi mazili....Pa nič...Leta in leta ni hotela stran. Ampak že na dan koncerta se mi je pričela trgati in v dneh po koncertu se je dobesedno razgradila. To pa je bil zares kirurški koncert! Ostro rezilo in pomoč za mojo bradavico.

V času koncerta sem čutila pekoče in boleče oči ter zamegljen vid. Zaznala sem tudi pritisk na tretjem očesu. Isti dan, ko sem šla spat sem imela moraste (očiščevalne) sanje, zbudila pa sem se utrujena. Nato je prišlo olajšanje.

Hvala, hvala, hvala »mami« Miri - Mirit in ansamblu Vedun za prečudovito muziciranje in hkrati tudi zdravljenje z neponovljivimi zvoki z različnimi glasbili kultur sveta!

Ana Pišler

Povezava na Sensino objavo: <https://www.sensa.si/duhovnost/koncert-ansambla-vedun-2/>

Povezava na galerijo na FB-ju: <https://www.facebook.com/ansambel.vedun/posts/1261736400516342>

Avtorica vseh fotografij: Ana Pišler